

РЕШЕНИЕ

№ 4956

гр. София, 26.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 12.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5214** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 76, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ).

Образувано е по жалба на Г. С. Т., подадена чрез адв.И.-Г. и адв.К., срещу Решение №РД-05-47/13.05.2020г. на Съвета за електронни медии, с което е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателката, за това, че при изпълнение на задълженията си като член на УС на БНР, в нарушение на чл.56 от ЗПКОНПИ, на заседание на 05.11.2019г., е гласувала в частен интерес решение за утвърждаване на целева награда в размер на 1000лв. на Р. Г. П. –свързано лице по смисъла на §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ; и на основание чл.171, ал.2 от ЗПКОНПИ, ѝ е наложена глоба в размер на 2000лв. за извършено нарушение на разпоредбата на чл.56 ЗПКОНПИ, в качеството ѝ на член на УС на БНР-лице по § 1, ал.2, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като немотивиран, необоснован и постановен в нарушение на материалния закон. Иска се оспореното решение на С. да бъде отменено. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. жалбоподателят Г. С. Т., лично и с адв.К. и адв.Г. и в представена от тях писмена защита, поддържа жалбата си.

Ответникът – Съвет за електронни медии, чрез юриск.П. и в представени от нея писмени бележки, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по препратен от КПКОНПИ на С. сигнал рег.№ЦУ01/С-861/13.11.2019г. по описа на КПКОНПИ за конфликт на интереси срещу Г. С. Т. – член на Управителния съвет на БНР.

На основание чл.22, ал.1 във вр. с чл.18, т.1 и чл.23 от Наредбата за организацията и реда за извършване на проверки на декларациите и за установяване на конфликт на интереси във вр. с § 2, ал.5 и §2, ал.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, с решение №РД-05-7/29.01.2020г. С. е образувал производство по установяване на конфликт на интереси срещу Г. Т. и е възложил на комисията от служители да извърши проверка за наличието или липсата на конфликт на интереси по подадения сигнал.

С писмо изх.№РД22-07-00-1/24.02.2020г. Г. Т. е уведомена за образуваното производство, като на основание чл.25, ал.4 и ал.5 от Н. са й предоставени за запознаване всички събрани доказателства и е уведомена, че в 7-дневен срок от получаването им има възможност да направи възражения, да представи или посочи нови доказателства, които да се съберат. С вх.№РД-22-07-00-1/02.03.2020г. Г. Т. е представила писмено възражение, с писмени доказателства и доказателствени искания.

На 10.03.2020г., в съответствие с изискванията на чл.25, ал.6 от Наредбата, жалбоподателката е изслушана, в присъствието на упълномощен от нея адвокат, за което е съставен протокол.

От събраните по административното производство доказателства, и тези в съдебното производство, включително със заключение по съдебно-икономическа експертиза и със свидетелски показания, се установява следното:

На 05.11.2019г. е проведено заседание на УС на БНР, член на който е жалбоподателката, на което като последна точка е взето решение за утвърждаване на предложение на и.д. ген.директор на БНР за целеви награди на петима служители на БНР, в т.ч. на Р. П.-първа братовчедка на жалбоподателката, за изпълнение на допълнително възложени им задачи, свързани с организацията и отразяването на втория тур на изборите за общински съветници и кметове на 03.11.2019г., изпълнени в условията на времеви ограничения и съвместно с други работни задачи, довели до увеличено работно натоварване.

В дневния ред, изпратен преди заседанието на електронна поща на всеки член на УС на 04.11.2019г. в 17:49ч., съгласно чл.37 във вр. с чл.42 от Правилника за устройството, дейността и организацията на работа на УС на БНР, липсва точка за утвърждаване на целеви парични награди. Членовете на УС са били запознати с предложението непосредствено преди началото на заседанието на 05.11.2019г., като е било гласувано „ан блок“ за всички направени предложения и в размерите на целевите парични награди, определени от и.д. ген.директор.

Комисията е представила Становище изх.№РД22-07-00-1/11.05.2020г., с което е прието, че е налице конфликт на интереси на Г. С. Т., член на УС на БНР, при гласуване на 05.11.2019г. на решение за утвърждаване на целева награда в размер на 1000лв. на Р. Г. П., „директор, радио програма“ в БНР – свързано лице по смисъла на §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ, поради наличието на частен интерес ,

който да води до облага за това свързано лице.

Въз основа на така проведеното производство, с решение по т.5 от Протокол №21 от редовно заседание на С., състояло се на 13.05.2020г., е взето оспореното Решение №РД-05-47/13.05.2020г. на Съвета за електронни медии, с което е установен конфликт на интереси по отношение на Г. С. Т., за това, че при изпълнение на задълженията си като член на УС на БНР, в нарушение на чл.56 от ЗПКОНПИ, на заседание на 05.11.2019г., е гласувала в частен интерес решение за утвърждаване на целева награда в размер на 1000лв. на Р. Г. П. –свързано лице по смисъла на §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ; и на основание чл.171, ал.2 от ЗПКОНПИ, ѝ е наложена глоба в размер на 2000лв. за извършено нарушение на разпоредбата на чл.56 ЗПКОНПИ, в качеството ѝ на член на УС на БНР-лице по § 1, ал.2, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ. Решението е връчено на 22.05.2020г., а жалбата срещу него е постъпила на 05.06.2020г.

Съгласно заключението на вещото лице Й. по назначената по делото съдебно –икономическа експертиза, целевите награди за свършена работа са осчетоводени като средства за работна заплата за м.ноември 2019г.

Разпитаната по делото свидетелка И., установява, че жалбоподателката не поддържа контакти със семейството на родителите си и роднините си, и никога не е споменавала Р. П..

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, което е легитимирано да оспори подлежащ на съдебно оспорване административен акт, в качеството му на адресат на акта, за когото последният е неблагоприятен. Спазен е преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган – Съвет за електронни медии. Компетентен орган по установяване на конфликт на интереси, съгласно § 2, ал. 8 от ДР на ЗПКОНПИ е органа по избора или назначаването. По смисъла на § 1, т. 10 от ДР на същия закон, орган по назначаването е органът, който избира или назначава, а когато такъв орган липсва - работодателят по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на КТ. Съгласно чл.32, ал.1, т.3 ЗРТ, именно С. е органът, който утвърждава по предложение на генералния директор членовете на управителния съвет на БНР.

Оспореният административен акт е издаден и в установената в закона форма и с изискуемото се съгласно чл. 26, ал. 2 от Наредба за организацията и реда за извършване на проверка на декларациите и за установяване конфликт на интереси (Н.) и чл. 74, ал. 2 от ЗПКОНПИ съдържание. Посочени са наименованието на органа, който го издава, адресата на акта, фактическите и правните основания за постановяването му, направените от лицето възражения, които са отхвърлени, диспозитивна част, в която се установява наличието на конфликт на интереси и се налага глоба по чл. 172, ал. 2 от ЗПКОНПИ, срокът и съдът, пред който може да се обжалва, датата на издаване и подпис.

В хода на административното производство не са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила, нарушаващи правото на защита на оспорващия. Производството за установяване конфликт на интереси е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 18, т. 1 от Н. по подаден сигнал срещу жалбоподателката, в качеството ѝ на член на УС на БНР. Спазена е

разпоредбата на чл. 72, ал. 5 от ЗПКОНПИ, респ. чл. 25, ал. 1 от Н., съгласно които доказателствата се събират по реда на АПК; като лицето, срещу което е образувано производството е изслушано от комисията по проверката, което е обективирано в протокол от 10.03.2020г. /л.39 от делото/ за изслушването на Г. Т. във връзка с провежданата проверка. Съгласно чл.25, ал. 4 от Н. след събиране на всички писмени доказателства, след приключване работата на комисията, оспорващият е получил възможност да вземе становище по тях в административното производство; направено е възражение от оспорващия.

Спазен е двумесечния срок за произнасяне по подадения сигнал, съгласно нормата на чл. 26, ал. 1 Н., доколкото съгласно чл.3, т.4 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, срокът е спрял да тече до отмяна на извънредното положение. Спазен е и срока, предвиден в чл. 21 от Н..

По съответствие с материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

Съгласно разпоредбите на § 2, ал. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, разпоредбите на глава пета, осма и петнадесета се прилагат за управителите и членовете на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия и ръководителите на техните териториални поделения, както и на други юридически лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси, каквато е БНР.

В процесния случай не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото, че Г. Т. в качеството ѝ на член на Управителния съвет на БНР, бюджетна организация по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси, попада в хипотезата на § 2, ал. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, което представлява предпоставка по чл. 52 от ЗПКОНПИ за установяване конфликт на интереси. Безспорно се установява и че жалбоподателката и Р. П., „директор, радио програма“ в БНР, като роднини по сребрена линия четвърта степен са свързани лица по смисъла на §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ.

Съгласно чл.21 от Правилника за устройството, дейността и организацията на работата на Управителния съвет на БНР, УС разглежда и приема целевите награди на служителите на БНР; т.е. без значение е по чие предложение е направено това - в случая на изп.директор. Съгласно приложимата норма на чл.56 във вр. с § 2, ал.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, жалбоподателката, като член на УС на БНР, няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес, както на практика е станало на заседанието на 15.11.2019г. на УС на БНР.

В жалбата си Г. Т. сочи, че решението е гласувано при допуснати нарушения в процедурата за приемането му – членовете на УС не са уведомени своевременно съгласно чл.37 във вр. с чл.42 от П. за предложението за приемането му, същото не е включено с гласуване в дневния ред, гласувано е „ан блок“, като гласът ѝ не е би решаващ. Предвид това твърди, че при гласуването дори не е направена връзка, че е в роднинска връзка с едно от предложените за целева награда лица.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Анализът на тази разпоредба води до извода, че конфликта на интереси по см. на чл. 52 от ЗПКОНПИ изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки, а именно: 1/лице, което заема висша

публична длъжност по см. на чл. 6 от ЗПКОНПИ, съответно – по § 2, ал. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ; 2/частен интерес на това лице по см. на чл. 53, във вр. с чл. 54 от ЗПКОНПИ и 3 възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо висша публична длъжност, или на задължението му по служба. От друга страна разпоредбата на чл. 53 от ЗПКОНПИ определя, че частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Облагата, съобразно чл. 54 ЗПКОНПИ, представлява всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Конфликтът на интереси като административно нарушение има формален характер, като достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. Достатъчно е лицето, заемащо публична длъжност, да има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задължението му по служба. Конфликтът на интереси се обективира не в резултат - придобита лична облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията. Облагата по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ може да не е настъпила, постигната или реализирана, а да бъде само възможна. Предвид горното съдът намира за ирелевантна формата под която е осчетоводено изплащането на целевата награда – като трудово възнаграждение, доколкото жалбоподателката е гласувала за изплащането ѝ и на своята братовчедка.

За съставомерността на деянието е достатъчно да е налице формално нарушение на посочената разпоредба, водещо до възникване на съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности. Не е необходимо да бъде доказано резултатно деяние с реални негативни последици. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство. Целта е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения, а не на база законоустановените критерии. Именно с оглед избягването на горепосочените съмнения законодателят е въвел забраната по чл. 56 от ЗПКОНПИ лице заемащо публична длъжност, съответно лице по § 2, ал. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес. В настоящия случай дори не са налице съмнения, а е установено по категоричен и безспорен начин, че оспорващата е гласувала изплащането на доход в пари на свързано с нея лице.

Съдът намира, че доколкото съгласно чл.56 във вр. с § 2, ал.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, жалбоподателката, като член на УС на БНР, принципно няма право

при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес, са ирелевантни евентуални допуснати нарушения в процедурата за това, като от значение е само изявлението на нейната воля по отношение на възникналите от взетото решение последици – да се утвърди предложението на изп. директор, въз основа на което е изплатено допълнително трудово възнаграждение, включително на свързано с нея лице. Още повече, че тя е могла да поиска отлагане на гласуването за да направи преценката си за наличие на свързано с нея лице.

Доколкото видно от представеното по делото удостоверение за родствени връзки, Г. Т. има само три първи братовчедки и предвид рядко срещаното име на свързаното с нея лице - Р., съдът не дава вяра на соченото от жалбоподателката, че предвид обстоятелства при гласуването и доколкото не поддържа контакт със своите роднини е била поставена в невъзможност да съобрази при гласуването, че едно от предложените общо 5 лица за целева награда е нейна братовчедка; т.е., че тя е нямала умисъл да извърши нарушението. Още повече, че с оглед подаването на декларацията си за имущество и интереси е била длъжна да положи грижа да установи и посочи свързани с нея лица.

По съображенията на жалбоподателката, че решението е гласувано общо за всички пет лица, тя е имала възможност да обяви частен интерес по отношение на Р. П. и да поиска гласуване на нейното възнаграждение отделено, съответно да се отведе съгласно чл.63, ал.2 ЗПКОНПИ.

С оглед всички гореизложено, следва да се приеме, че С. е приложил правилно закона спрямо установените в хода на административното производство факти и обстоятелства, т.е. административният орган е постановил материално законосъобразен акт. Липсата на останалите отменителни основания по чл. 146 от АПК обосновават извод за законосъобразност на оспореното решение и в частта му относно прилагане на санкционната норма на чл. 172, ал. 2 от ЗПКОНПИ.

С оглед изхода на делото на ответника ще следва да се присъдят поисканите от него разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. С. Т. срещу Решение №РД-05-47/13.05.2020г. на Съвета за електронни медии.

ОСЪЖДА Г. С. Т., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Съвета за електронни медии

съдебни разноси в размер на 100 /сто/ лева.
Решението подлежи на касационно обжалва пред Върховния
административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: